

STRESZCZENIE

Głównym celem niniejszej rozprawy doktorskiej jest analiza wpływu nauczania polisensorycznego na samoskuteczność u uczniów z dysleksją rozwojową podczas akwizycji języka angielskiego jako języka obcego. Dysleksję rozwojową zdefiniowano jako specyficzne trudności językowe, które mają wpływ zarówno na przyswajanie języka ojczystego, jak i obcego. Nauka języka obcego uczniów z dysleksją wymaga specjalnie opracowanej instrukcji, takiej jak nauczanie polisensoryczne obejmujące aktywności językowe realizowane poprzez jednoczesną aktywację kanałów wzrokowego, słuchowego oraz kinestetycznego. Kolejnym aspektem istotnym w nauce języka jest samoskuteczność, która w kontekście szkolnym dotyczy przekonania uczniów o ich własnych możliwościach do podejmowania określonych działań edukacyjnych w celu osiągnięcia oczekiwanego rezultatu jakim jest sukces w nauce języka obcego. Wobec tego należało zbadać rolę nauczania polisensorycznego w kształtowaniu samoskuteczności u uczniów z dysleksją rozwojową.

Celem badania było zweryfikowanie czy nauczanie polisensoryczne sprawdzi się w podniesieniu samoskuteczności u uczniów z dysleksją rozwojową. Stąd też na potrzeby niniejszej rozprawy, Ewa i Adam, dwoje nastoletnich uczniów ze szkół średnich w Mysłowicach, najpierw otrzymało kwestionariusz samoskuteczności, a następnie test sprawdzający poziom znajomości języka angielskiego. Po wypełnieniu przez uczestników badania kwestionariuszy samoskuteczności oraz testów z języka angielskiego przeprowadzono studium przypadku, podczas którego nauczani byli polisensorycznie. Następnie ponownie wypełnili kwestionariusze samoskuteczności oraz testy z języka angielskiego. Wyniki badania potwierdziły korzyści płynące z nauczania wielozmysłowego w doskonaleniu kompetencji językowych uczniów z dysleksją rozwojową oraz przede wszystkim wpływ takiego nauczania na poprawę ich samoskuteczności. Tego typu instrukcja podniosła zarówno u Ewy jak i Adama ich umiejętności językowe oraz samoskuteczność. Ponadto nauczanie polisensoryczne doprowadziło do obniżenia lęku u obu uczestników badania, co skutkowało ich większym zaangażowaniem w aktywności językowe prowadzące do osiągnięć językowych. Te osiągnięcia spowodowały, iż oboje uwierzyli, w to, że są w stanie odnieść sukces w nauce języka angielskiego, a to z kolei zwiększyło ich samoskuteczność będącą przesłanką sukcesu w nauce języka obcego.

Wyniki powyższego badania wskazują na to, że akwizycja języka angielskiego jako języka obcego przez uczniów z dysleksją rozwojową wymaga szczególnej instrukcji. Takie nauczanie decyduje o sukcesie w nauce języka oraz wpływa pozytywnie na samoskuteczność

warunkującą sukces. W związku z tym, można mieć nadzieję, że powyższe wyniki podniosą świadomość wśród osób odpowiedzialnych za funkcjonowanie środowisk nauczania języka obcego.

Słowa kluczowe: akwizycja języka drugiego/ obcego, dysleksja rozwojowa, nauczanie polisensoryczne, samoskuteczność,